

ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต รายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวัน

**The Relationship between Emotion Quotient and Achievement of Rangsit University Students
in the Course “Mathematics And Statistics In Everyday Life”**

นิธิภา อาริทธิ

Nithipa Arjith

อาจารย์ประจำ ภาควิชาคณิตศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยรังสิต

Lecturer in Mathematics Department of College of Information and Communication Technology, Rangsit University

E-mail: Nithipa@rsu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1.ระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต รายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวัน 2.ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับ เพศ ชั้นปี กลุ่มคณะ และรายได้ของครอบครัว 3.ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา คณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวันในภาค 1/2559 ที่เลือกมา ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัยคือแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์จำนวน 52 ข้อ มีความเชื่อมั่น 0.864 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21-0.53 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือสถิติเชิงพรรณนา (ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) และสถิติเชิงอนุมาน(การทดสอบไคสแควร์) ผลการวิจัยพบว่า 1.กลุ่มตัวอย่างมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านความดี ความเก่ง ความสุข และรวมทุกด้านอยู่ในระดับสูง 2. ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความดีมีความสัมพันธ์กับเพศ และกลุ่มคณะ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.133 และ 0.175 ตามลำดับ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความเก่งมีความสัมพันธ์กับกลุ่มคณะ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.172 ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุขมีความสัมพันธ์กับชั้นปี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.148 3.ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความเก่ง และด้านความสุขมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.153 และ 0.464 ตามลำดับ และความฉลาดทางอารมณ์รวมทุกด้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ เท่ากับ 0.135

คำสำคัญ: ความฉลาดทางอารมณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Abstract

The objectives of this research was to study the level of emotion quotient of students and its relationship to their gender, year of study, faculty group, and family income as well as relationship of students' emotion quotient to

their learning achievement. Three hundred and seventy Rangsit University students were selected based on the simple random sampling method. The tool used in this study was a set of questionnaires of emotion quotient. Frequency, percentage, mean and standard deviation as descriptive statistics, Chi-square test as Inferential Statistics were applied to the data analysis. The results revealed that the level of emotion quotient in each aspect including goodness, smartness, and happiness of the subject was high. In term of goodness, the emotion quotient was found to be related to gender and faculty group. In term of smartness, the emotion quotient was found to be related to faculty group. In term of happiness, the emotion quotient was found to be related to year of study. In term of smartness and happiness, the emotion quotient was found to be related to the students' learning achievement. In conclusion, the emotion quotient in all aspects were found to be related to students' learning achievement.

Keywords: Emotion Quotient, achievement

1. บทนำ

เนื่องจากสภาพสังคมไทยในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง สิ่งแวดล้อม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้จะส่งผลกระทบต่อบุคคลและครอบครัวทำให้เกิดปัญหาทางอารมณ์และเกิดความรู้สึกในในรูปแบบต่างๆ ได้ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ก็จะส่งผลต่อการเรียน การรอบรู้การทำงาน การดำรงชีวิต การที่คนเราจะอยู่ได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จในชีวิตได้นั้นขึ้นอยู่กับสติปัญญาเพียงแค่อ้อยละ 20 ส่วนที่เหลืออีก 80 มาจากปัจจัยอื่นรวมกับปัจจัยด้านความฉลาดทางอารมณ์ด้วย ระบบการศึกษาไทยนั้นเน้นให้คนคิดเป็น ทำเป็น นั่นคือพัฒนาทางด้านสติปัญญาเป็นส่วนใหญ่ เพราะคิดว่าการเป็นคนเก่งแล้วจะประสบความสำเร็จในชีวิต การเป็นคนดีมีแต่ความเก่งแต่ขาดความสามารถในการควบคุมอารมณ์ ก็มักจะเจอปัญหาต่างๆ มากมาย ดังนั้นสติปัญญาเพียงอย่างเดียวจึงไม่เพียงพอที่จะทำให้คนเรามีความสุขได้ จะต้องมียุติธรรมอื่นๆ เกี่ยวข้องอีกเช่น การรับรู้อารมณ์ทั้งของตนเองและผู้อื่น รู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น รู้จักการตัดสินใจในการแก้ปัญหาต่างๆ สิ่งเหล่านี้เราเรียกว่าความฉลาดทางอารมณ์ ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient) เรียกย่อว่า EQ เป็นความสามารถในการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ และมีความสุข (กรมสุขภาพจิต, 2543 : 55) เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและบุคลิกภาพที่แสดงออก สามารถสัมผัสได้จากน้ำเสียง ภาษา สายตา ท่าทาง การรับรู้อารมณ์ทั้งของตนเองและผู้อื่น ตลอดจนการจัดการกับความรู้สึกและอารมณ์ของตนเองในการที่จะติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความดี เป็นความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ด้านความเก่งเป็นความสามารถในด้านมีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหา และแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านความสุข เป็นความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุขประกอบด้วยการมีความภูมิใจในตนเองมีความพึงพอใจในชีวิตและมีความสุขสงบทางใจ

มหาวิทยาลัยรังสิตได้ก่อตั้งมากกว่า 32 ปี และเปิดการเรียนการสอนหลายคณะ ซึ่งแต่ละคณะล้วนมีจุดมุ่งหมายผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถออกสู่สังคม เมื่อบัณฑิตเหล่านั้นออกไปทำงานก็ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น นายแพทย์สันต์ (นายแพทย์สันต์ ศัลยศิริ, 2548 อ้างถึงในดิฉกฤทธิ อภิวัฒน์สิงห์, 2551) ได้กล่าวไว้ว่า การทำงานนั้นนอกเหนือไปจากการมีความรู้ความสามารถแล้วยังต้องมี EQ ที่ดีด้วย เพราะในการทำงานอะไรก็ตามแต่ ย่อมจะต้องมี

การสื่อสารกับผู้อื่น มีการประสานการทำงานร่วมกันเป็นหน่วยเป็นฝ่าย หากมีเพียงความรู้ความสามารถ แต่ขาดทักษะทาง EQ ที่ดี งานจะออกมาอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้หน่วยงานหรือองค์กรนั้นเสื่อมถอยลงไปได้ นอกจากนี้แล้ว เยาวเรศ สุริรัตน์ (2555) ได้กล่าวไว้ว่าความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

ดังนั้นเพื่อให้นักศึกษาที่จะจบเป็นบัณฑิตต่อไป และเป็นผู้ที่มีความรู้เป็นอย่างดีและมีความฉลาดทางอารมณ์ที่ดีด้วย เพื่อจะได้ไปทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่าความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหรือไม่ หากพบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านใดมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะได้ส่งเสริมความฉลาดทางอารมณ์ด้านนั้นต่อไป

2. วัตถุประสงค์

- 1 เพื่อศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต รายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวัน
- 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับ เพศ ชั้นปี กลุ่มคณะ และรายได้ของครอบครัว
- 3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตทั้งหมดที่เป็นเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวันในภาค 1/2559 ทั้งหมด จำนวน 2109 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิตทั้งหมดที่เป็นเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวันในภาค 1/2559 ที่เลือกมาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 370 คน โดยกำหนดขนาดตัวอย่างด้วยสูตรของTaro Yamane ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

3.2 เครื่องมือวิจัย แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ซึ่ง แบ่งเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปี กลุ่มคณะ รายได้ของครอบครัว เกรดเฉลี่ย

ตอนที่ 2 แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ ได้ประยุกต์ใช้แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต (2543) สำหรับประชาชนทั่วไปที่มีอายุ 18-60 ปี จำนวน 52 ข้อ โดยประเมินจากความสามารถหลัก 3 ด้าน ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความดีจำนวน 18 ข้อ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความเก่งจำนวน 18 ข้อ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุขจำนวน 16 ข้อ โดยแต่ละข้อแบ่งระดับความเห็นเป็น 4 ระดับ ได้แก่ไม่จริง จริงบางครั้ง ค่อนข้างจริง จริงมาก นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความฉลาดทางอารมณ์ หมายถึงความสามารถของบุคคลในการดำเนินชีวิตร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ และมีความสุข ความฉลาดทางอารมณ์มีองค์ประกอบ 3 ด้านใหญ่ ด้านความดี เป็นความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ด้านความเก่งเป็นความสามารถในด้านมีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหา และแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้านความสุข เป็นความสามารถในการดำเนินชีวิต

อย่างเป็นสุขประกอบด้วยการมีความภูมิใจในตนเองมีความพึงพอใจในชีวิตและมีความสุขสงบทางใจ การประเมินความฉลาดทางอารมณ์ได้ใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต (2543)

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อุทุมพร จามรมาน (2536 : 65) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความสำเร็จของสิ่งที่ได้รับการอบรมหรือสั่งสอน หรือหมายถึง การบรรลุยังวัตถุประสงค์ของการอบรมหรือการเรียนการสอน ซึ่งในงานวิจัยนี้หมายถึง GPA

3.3 การหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.3.1 ความตรงเชิงเนื้อหา

นำแบบวัดเสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ พบว่ามีค่า IOC ระหว่าง 0.68-1.00 และได้นำกลับมาปรับปรุงตามข้อเสนอของผู้ทรงคุณวุฒิ

3.3.2 ความเชื่อมั่น

นำแบบวัดไปทดลองกับนักศึกษาที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ปรากฏว่ามีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.864

3.3.3 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination)

นำข้อมูลที่ได้จากแบบวัดในข้อ 3.3.2 มาคำนวณค่าอำนาจจำแนกโดยใช้สูตรของสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) พบว่าแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.21-0.53

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้นักศึกษาที่เป็นตัวอย่างตอบแบบสอบถามเมื่อวันที่ 17-21 ตุลาคม 2559 โดยให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กรอกแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ จำนวน 370 ชุด

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ค่าต่ำสุด(Min) ค่าสูงสุด (Max) ค่าความเบ้(Skewness) ค่าความโด่ง(Kurtosis) ของความฉลาดทางอารมณ์โดยมีการแปลความหมายดังนี้

เกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของความฉลาดทางอารมณ์เป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.00 หมายถึง อยู่ในระดับสูงมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง อยู่ในระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง อยู่ในระดับต่ำ

3.5.2 ใช้การทดสอบไคสแควร์ ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ กับ เพศ ชั้นปี กลุ่มคณะ และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

3.5.3 ใช้การทดสอบไคสแควร์ ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA)

4. ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต โดยผลการวิจัยมีดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละ ของนักศึกษาจำแนกตาม เพศ ชั้นปี คณะ และรายได้ของครอบครัว

ตัวแปร		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	141	38.1
	หญิง	229	61.9
ชั้นปี	1	248	67.0
	2	60	16.2
	3	29	7.8
	4	30	8.1
	5 ขึ้นไป	3	0.8
คณะ	กลุ่มคณะแพทยศาสตร์และสุขภาพ	63	17
	กลุ่มคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี	14	3.8
	กลุ่มคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	106	28.6
	กลุ่มคณะศิลปะและการออกแบบ	16	4.3
	กลุ่มคณะเศรษฐกิจและธุรกิจ	171	46.2
รายได้ของครอบครัว/เดือน	น้อยกว่า 20,000 บาท	56	15.1
	20,001 – 40,000 บาท	117	31.6
	40,001 – 60,000 บาท	74	20.0
	60,001 – 80,000 บาท	57	15.4
	80,001 ขึ้นไป	68	17.8

จากตารางที่ 1 จะพบว่า มีนักศึกษารวมทั้งหมด 370 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 61.9) ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 67.0) ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากกลุ่มคณะเศรษฐกิจและธุรกิจ (ร้อยละ 46.2) ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัว 20,001 – 40,000 บาท /เดือน (ร้อยละ 31.6)

4.2 ข้อมูลความฉลาดทางอารมณ์

ตารางที่ 2 แสดงระดับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา

ความฉลาดทางอารมณ์	Min	Max	Skewness	Kurtosis	M	S.D.	ความหมาย
ด้านความดี	2.280	4.000	-0.138	-0.225	3.147	0.308	ระดับสูง
ด้านความเก่ง	1.670	3.940	-0.050	0.064	2.897	0.364	ระดับสูง
ด้านความสุข	1.880	3.880	-0.272	0.098	3.040	0.336	ระดับสูง
รวมทุกด้าน	2.210	3.790	-0.037	0.147	3.027	0.280	ระดับสูง

จากตารางที่ 2 จะพบว่านักศึกษาที่มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($M = 3.027$ S.D. = 0.280) และเมื่อพิจารณารายด้านจะพบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านความดีมีค่ามากที่สุด ($M = 3.147$ S.D. = 0.308) ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุขรองลงมา ($M = 3.040$ S.D. = 0.336) ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความเก่งมีค่าน้อยสุด ($M = 2.897$ S.D. = 0.364)

4.3 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ กับ เพศ ชั้นปี กลุ่มคณะ รายได้ครอบครัว

ตารางที่ 3 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์รวมทุกด้าน และจำแนกรายด้าน กับ เพศ ชั้นปี กลุ่มคณะ รายได้ครอบครัว

ตัวแปร	EQ รวมทุกด้าน	EQG	EQC	EQH
เพศ	0.050	0.133*	0.061	0.072
ชั้นปี	0.138	0.094	0.130	0.148*
กลุ่มคณะ	0.092	0.173*	0.172*	0.108
รายได้ครอบครัว	0.077	0.078	0.112	0.105

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 จะพบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านความดี (EQG) มีความสัมพันธ์กับเพศ(0.133*) และความฉลาดทางอารมณ์ด้านความดี (EQG)มีความสัมพันธ์กับกลุ่มคณะ(0.173*) ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความเก่ง (EQC) มีความสัมพันธ์กับกลุ่มคณะ(0.172*) ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุข (EQH) มีความสัมพันธ์กับชั้นปี(0.148*)

4.4 ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 4 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์รวมทุกด้าน และจำแนกรายด้าน กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	EQ รวมทุกด้าน	EQG	EQC	EQH
GPA	0.135*	0.900	0.153*	0.464*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4 จะพบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านความเก่ง ด้านความสุข และรวมทุกด้าน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5. การอภิปรายผล

5.1 จากการศึกษาพบว่านักศึกษาในรายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวัน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 61.9) ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 (ร้อยละ 67.0) ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาจากกลุ่มคณะเศรษฐกิจและธุรกิจ (ร้อยละ 46.2) ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัว 20,001 – 40,000 บาท /เดือน (ร้อยละ 31.6)

5.2 จากการศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ พบว่านักศึกษาที่มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในระดับสูง ($M = 3.027$ S.D. = 0.280) และเมื่อพิจารณารายด้านก็พบว่าอยู่ในระดับสูง โดยที่ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความดีมีค่ามากที่สุด ($M = 3.147$ S.D. = 0.308) ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุขรองลงมา ($M = 3.040$ S.D. = 0.336) ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความเก่งมีค่าน้อยสุด ($M = 2.897$ S.D. = 0.364)

5.3 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี กับเพศ ชั้นปี กลุ่มคณะ และรายได้ของครอบครัว พบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านความดี (EQG) มีความสัมพันธ์กับเพศโดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.133 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีสุรางค์ พัฒนานุรักษ์(2554) นั้นหมายความว่าความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมมีความสัมพันธ์กับเพศของนักศึกษา โดยที่เพศหญิงส่วนใหญ่มักถูกเลี้ยงดูมาให้เป็นคนสุภาพเรียบร้อย ดังนั้นจึงส่งผลให้เป็นคนอารมณ์ดีมีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดีกว่าเพศชาย และความฉลาดทางอารมณ์ด้านความดี (EQG) มีความสัมพันธ์กับกลุ่มคณะโดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.173 นั่นคือนักศึกษาที่เรียนต่างคณะกัน มีสถานะแวดล้อมต่างกันจึงทำให้ส่งผลต่อการควบคุมอารมณ์ และมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมแตกต่างกัน

5.4 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ด้านความเก่ง (EQC) กับเพศ ชั้นปี กลุ่มคณะ และรายได้ของครอบครัว พบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านความเก่ง (EQC) มีความสัมพันธ์กับกลุ่มคณะโดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.172 ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความเก่งของนักศึกษา เป็นความสามารถในด้านมีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาและแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสัมพันธ์กับกลุ่มคณะ แสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่เรียนกลุ่มคณะที่ต่างกัน มีวิชาที่มีการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน พบเจอปัญหาคนละแบบกัน จึงเป็นสาเหตุที่อาจทำให้มีแรงจูงใจ มีความสามารถตัดสินใจแก้ปัญหา และแสดงออกที่แตกต่างกัน

5.5 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุข (EQH) กับเพศ ชั้นปี กลุ่มคณะ และรายได้ของครอบครัว พบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุขมีความสัมพันธ์กับชั้นปี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.148 ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุขเป็นความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข ประกอบด้วย การมีความภูมิใจในตนเอง มีความพึงพอใจในชีวิต และมีความสุขสงบทางใจ เนื่องจากเป็นเพราะการเรียนชั้นปีที่สูงขึ้น ได้เป็นผู้ใหญ่ขึ้น ทำให้เข้าใจโลกมากขึ้น จึงมีวิธีการทำให้มีความพึงพอใจในชีวิต และมีความสุขสงบทางใจมากขึ้น

5.6 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์ด้านความดี (EQG) ด้านความเก่ง(EQC) ด้านความสุข(EQH) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านความเก่ง และด้านความสุขของนักศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.153 และ 0.464 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศรีสุรางค์ พัฒนานุรักษ์(2554) กล่าวคือถ้านักศึกษาที่มีความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างมีแรงจูงใจตัดสินใจแก้ปัญหาและแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข มีความสุขสงบทางใจ ย่อมทำให้มีผลการเรียนที่ดีกว่า

5.7 จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์รวมทุกด้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.135 ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของอุษณีย์ โพธิสุข และคณะ(2542, หน้า 51) และงานวิจัยของสาโรจน์ บุญพันธุ์ (2556). นั่นคือหมายความว่าความฉลาดทางอารมณ์รวมที่ดีส่งผลให้การเรียนดีขึ้น

6. บทสรุป

6.1 กลุ่มตัวอย่างมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านความดี ความเก่ง ความสุข และรวมทุกด้านอยู่ในระดับสูง

6.2 จากการศึกษาพบว่านักศึกษาที่มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณารายด้านก็พบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านความดีมีค่ามากที่สุด ($M = 3.147$ S.D. = 0.308) ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุขรองลงมา ($M = 3.040$ S.D. = 0.336) ความฉลาดทางอารมณ์ด้านความเก่งมีค่าน้อยสุด ($M = 2.897$ S.D. = 0.364)

6.3 จากการศึกษาพบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านความดี (EQG) มีความสัมพันธ์กับเพศโดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.133 นั้นหมายความว่าความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมมีความสัมพันธ์กับเพศของนักศึกษา

6.4 จากการศึกษาพบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านความดี (EQG) มีความสัมพันธ์กับกลุ่มคณะโดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.173 หมายความว่าความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของตนเอง รู้จักเห็นใจผู้อื่นและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมมีความสัมพันธ์กับกลุ่มคณะของนักศึกษา

6.5 จากการศึกษาพบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านความเก่ง (EQC) มีความสัมพันธ์กับกลุ่มคณะโดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.172 หมายความว่าความสามารถในด้านมีแรงจูงใจ สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาและแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสัมพันธ์กับกลุ่มคณะของนักศึกษา

6.6 จากการศึกษาพบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านความสุข (EQH) มีความสัมพันธ์กับชั้นปีโดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.148 หมายความว่าความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข การมีความภูมิใจในตนเอง มีความพึงพอใจในชีวิต และมีความสุขสงบทางใจมีความสัมพันธ์กับชั้นปีของนักศึกษา

6.7 จากการศึกษาพบว่าความฉลาดทางอารมณ์ด้านความเก่ง และด้านความสุขของนักศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.153 และ 0.464 ตามลำดับ กล่าวคือถ้านักศึกษาที่มีความสามารถในด้านมีแรงจูงใจ ตัดสินใจแก้ปัญหาและแสดงออกได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างเป็นสุข มีความความสุขสงบทางใจที่ดีขึ้นย่อมทำให้มีผลการเรียนที่ดีขึ้น

6.8 จากการศึกษาพบว่าความฉลาดทางอารมณ์รวมทุกด้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์เท่ากับ 0.135

จากการวิจัยนี้สรุปได้ว่าความฉลาดทางอารมณ์มีความสัมพันธ์กับผลการเรียน ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงควรหาวิธีการที่จะทำให้ นักศึกษามีความฉลาดทางอารมณ์มากขึ้นจะได้ส่งผลให้ผลการเรียนดีขึ้น

6.9 ข้อเสนอแนะการทำวิจัยต่อไป

6.9.1 การทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นกับประชากรที่เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนรายวิชาคณิตศาสตร์และสถิติในชีวิตประจำวันเท่านั้น ดังนั้นเพื่อให้ผลการวิจัยชัดเจนยิ่งขึ้นควรให้ประชากรเป็นนักศึกษาทั้งหมดในมหาวิทยาลัย

6.9.2 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเชาว์ปัญญา(IQ) กับความฉลาดทางอารมณ์(EQ)

6.9.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเชาว์ปัญญา(IQ) กับความสามารถในการแก้ปัญหาและฟันฝ่าอุปสรรค(AQ)

7. กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์วีรวัฒน์ เหลี่ยมมณีกิจ ที่ได้กรุณาแนะนำวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล และขอขอบคุณนักศึกษา มหาวิทยาลัยรังสิตทั้ง 370 คน ที่ช่วยตอบแบบสอบถาม ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จด้วยดี

8. เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2543). อีคิว : ความฉลาดทางอารมณ์. นนทบุรี: สำนักพัฒนาสุขภาพจิต.
- ดิลกฤทธิ์ อภิวัฒน์สิงหะ. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับความสำเร็จในการทำงานของ
ผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 1. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 14(2), 127-145.
- เยาวเรศ สุวีรัตน์. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเชิงคำวิทยาคม จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ คศ.ม., มหาวิทยาลัยพะเยา.
- ศรีสุรางค์ พัฒนานนุรักษ์. (2554). อิทธิพลของความฉลาดทางอารมณ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนิสิตชั้น
ปีที่ 1. มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น กาญจนบุรี.
- สัทธ์ ศัลยศิริ. (2548). EQ : บริหารอารมณ์อย่างฉลาด. กรุงเทพฯ: อมรินทร์บックスเวิร์ค.
- สาโรจน์ บุญพันธุ์. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิทยาศาสตร์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อำเภอบางซ้าย. วิทยานิพนธ์ ค.ม., มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- อุทุมพร จามรมาน. (2536). การสร้างและพัฒนาเครื่องมือพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ : ฟีนี พลัสลิขิ่ง.
- อุษณีย์ โพธิสุข และคณะ. (2542). รายงานการวิจัยรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษด้านแนะแนว
และจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- Busso, Licia. (2003). The relationship between emotional intelligence and contextual performance as influenced by
job satisfaction and locus of control orientation. Dissertation, Alliant International University, San Diego.
California.